

"I Mässan handlar Treenigheten, och inte människan"

Är det inte underligt att många kristna som är långsamma och nästan högtidliga i sällskapslivet (de har inte bråttom), och som tar det lika lugnt i sitt föga ansträngande yrkesengagemang, då de sitter till bords och på sina lediga stunder (de har inte bråttom då heller), plötsligt känner sig jäktade och i sin iver till och med försöker jäkta prästen så att han förkortar den tid som skall ägnas åt det heliga Mäsoffret? (Vägen, nr. 530)

5 september

I Mässan – jag insisterar – handlar Gud, Treenigheten, och inte människan. Prästen som firar Mässan bidrar till vår Herres plan genom att låna ut sin kropp och sin röst, men han agerar inte i eget namn, utan *in persona et in nomine Christi*, i Kristi person och i Kristi namn.

Treenighetens kärlek till människorna skänker genom Kristi närvaro i Eukaristin Kyrkan och hela mänskligheten alla nådegåvor. Detta är det offer som Malaki profeterade om: *Från öster till väster är mitt namn stort bland folken, och överallt frambär man rökelseoffer åt mitt namn, ett rent offer.* Det är Kristi offer som frambärs åt Fadern med den helige Andes medverkan: ett offer av oändligt värde, som bland

oss förevigar den återlösning som det gamla Förbundets offer inte kunde utverka. (När Kristus går förbi, nr. 86)

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/dailytext/i-massan-handlar-treenigheten-och-inte-manniskan/> (2026-03-22)